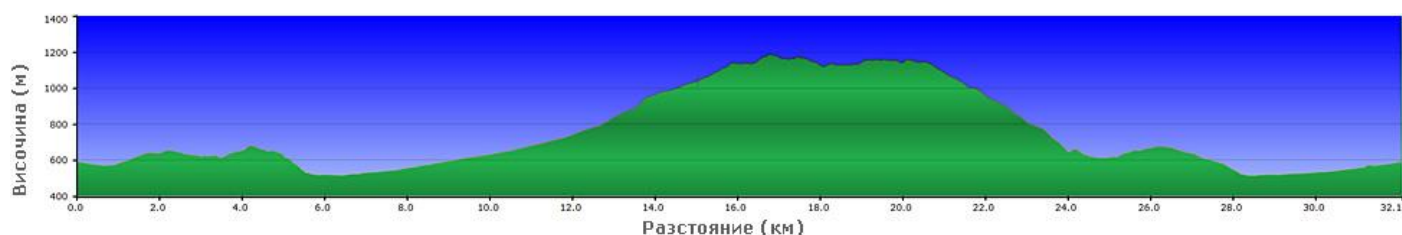

Чавдар – хижа „Сакарджа“ – Казаните

Маршрут от MTB-BG.com

Начална точка: центъра на с. Чавдар

Дължина: 32.1 км

Изкачване: 1020 м

Ниво на техническа трудност: високо (R1, R2, R3, T3)

Физическо натоварване: средно (КФН=6)

Продължителност: 3-6 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 2-3 л, по пътя няма сигурни чешми

Храна: за цял ден; магазини и заведения за хранене има само в началото/края на маршрута; за хижа „Сакарджа“ питайте предварително на тел. 0882 935480.

Терен:

- асфалт – 6.8 км
- черни пътища – 24.8 км
- пътеки – 0.5 км

Описание:

От централния площад на с. Чавдар (**т.01**) тръгваме на юг по ул. „Александър Стамболийски“ с леко спускане. Следвайте табелите за връх Св. Петка и едноименния параклис (ако трябва, питайте местните хора). След 400 м (**т.02**) завиваме надясно и се спускаме към края на селото, където минаваме наляво по мост над реката. В **т.03 (0.8 км)** поемаме по асфалтовия път надясно и нагоре към вр. Св. Петка. След стръмно, но кратко изкачване стигаме разклон (**т.04**), където следваме десния път, за да заобиколим хълма от север и да се изкачим до паркинга и атракционната му част (**т.05**). Освен едноименния параклис, на Света Петка има възжена градина, стена за катерене, археологически и етнографски парк и музей, заведение за хранене. Ако желаете, може да разгледате някой от тези обекти или всички.

След това продължаваме по асфалтовия път наляво (запад) с леко спускане и внимаваме за черен път, който се отклонява надясно в **т.06 (2.6 км)**. Пресичаме широка поляна и пътят тръгва на юг, като тук след дъжд е възможно да има кал и коловози. В **т.07 (3.4 км)** отляво идва друг черен път - продължаваме леко вдясно и нагоре към близкия дол, където се събира доста кал – пресичаме някак „плаващите пясъци“ и продължаваме със стръмно изкачване от другата страна – кратко е, но вероятно ще трябва да бутате. На една панорамна поляна пътят се заравнява и влиза наляво в горичката, където започва спускане, което в началото е леко и скоростно. След известно време, в **т.08 (5.0 км)** пътят се раздвоява - караме с обратен завой по левия път, който за кратко става по-стръмен и изровен. В края му покрай разни селскостопански дворове и постройки излизаме на асфалтовия път, идващ откъм с. Чавдар (**т. 09**) и продължаваме по него надясно.

След малко достигахме р. Тополница и преминаваме по мост над нея. Веднага след това има кръстовище на няколко пътя – **т.10 (6.3 км)**. Продължаваме по основния път направо (югоизток), навлизайки в Средна гора по долината на р. Чам дере. Пътят е хубав, добре утъпкан, с лек наклон нагоре и с приятния ромон на реката в съседство. Има и достатъчно сянка. В **т.12 (8.7 км)** надясно през реката се отклонява друг черен път – пропускаме го. Преди и след това има и други второстепенни отбивки, които също пропускаме. В **т.13 (12.6 км)** пътят се разделя – тук продължаваме изкачването по левия път в обратна посока, напускайки долината на реката. Наклонът става по-стръмен, особено на някои места, но като цяло остава умерен. След 1 км (**т.14**) отново има разклон и отново сме по левия път. В **т.15 (15.0 км)** достигахме пореден разклон – тук обаче сме по десния път, който прави широк и стръмен завой надясно и малко след това пропускаме още един черен път вдясно (**т.16**). Вече сме на билото на рида Петковата рътлина и следвайки основния път, достигахме хижа „Сакарджа“ в **т.17 (16.7 км)**.

При хижата тръгваме по път вдясно, който подсича склона и излиза на една билна поляна, продължавайки в западна посока. Наклонът е променлив – леки изкачвания и спускания; ту сме в гора, ту сме на открито. В **т.18 (18.5 км)** пропускаме черен път вляво и следваме билния. След това в **т.19** и **т.20** пропускаме още дърварски пътища, които се отклоняват от билния, като в **т.19** има и ловджийски навес. След подминаването на вр. Ташмандра, в **т.21 (20.5 км)** пътят вече трайно започва да се спуска. При нашето каране в тази част той беше широк и прашен, на места опасен, защото дърводобивните камиони и машини бяха оформили коловози, дупки и други изненади. В **т.22** следваме основния широк път направо, а в **т.23** сме по левия път. В **т.24 (22.3 км)** отново има разклон и сме по левия, по-широк път, който тук е с огромни коловози. След 50-100 м (**т.25**) той завива вдясно, а ние продължаваме по второстепенен черен път вляво - леко обрасъл, но достатъчно ясен. Тук започва втората част от спускането, която е по-трудна, но и по-интересна. Пътят е стръмен и водата е изкопала в него няколко дълбоки улея – на практика трябва да карате в тях. На места теренът се подобрява, на други отново се влошава – като цяло спускането е бавно и трудно. В **т.26 (23.0 км)** пътят се разделя на две и следваме левия. Спускането свършва при река Берорей дере – пътят продължава надясно покрай реката и за момент се изкачва стръмно нагоре, после отново се спуска наляво към нея (**т.27** и **т.28**).

В **т.29 (24.6 км)** достигахме поляна, която е обозначена като паркинг за м. Казаните (само за високопрохидими автомобили!). На нея е изграден хубав кът за отдих. Точно преди поляната вдясно тръгва пътеката към Казаните, има и табела. Проходима е с велосипед, само ще трябва да избутате през две мостчета над реката.

След като разгледате природната забележителност, се връщате на поляната и продължаваме по черния път – първо с леко изкачване, после наклонът се обръща надолу и следва приятно спускане чак до р. Тополница, където се включваме в друг черен път надясно покрай нея **т.32 (28.2 км)** и по него се връщаме до **т.10** при асфалта и моста над р. Тополница. Оттук по асфалтовия път наляво се прибираме до селото.